

Висновки та пропозиції. Збільшення прибутку від зернової галузі потребує комплексного використання всіх факторів, які спричиняють кращий результат у сфері виробництва. Це застосування інтенсивних ресурсозберігаючих технологій, максимальне скорочення втрат зерна, висока його якість, а також вибір найбільш вигідного ринку збуту.

Економічний механізм регулювання в сільському господарстві забезпечить на перспективу динаміку зростання основних об'ємних та економічних показників: валової і товарної продукції, маси прибутку та рентабельності аграрного виробництва.

Використана література:

1. Шпичак О.М. Теоретико-методологічні аспекти ціноутворення на сільськогосподарську продукцію. Економіка АПК. 2012. № 1. С. 3–10.
2. Білорус О.Г., Зубець М.В., Саблук П.Т., Власов В.І. Глобальна продовольча безпека. Київ: ННЦ "ІАЕ", 2009. 486 с.
3. Кирилюк Є. М. Аграрний ринок в умовах трансформації економічних систем: монографія. Київ: КНЕУ, 2013. 571 с.

Химич І., к.е.н., доц.,

Тимошик Н., к.е.н., доц.,

ТНТУ ім. І. Пулюя, м. Тернопіль, Україна

ШЕРИНГОВА ЕКОНОМІКА – ЕКОНОМІКА МАЙБУТНЬОГО

Вступ. Будь-який елемент наукової складової не є стабільним. З часом відбувається певна його трансформація відносно необхідності в сучасному світі. Не є і винятком цьому економіка, в будь-якому із своїх проявів.

Так, в змінному економічному середовищі виникла потреба формування такого її виду як – економіки спільного споживання. Адже, на даний момент часу в світі існує неймовірно велика кількість різноманітних речей, якими не тільки можна поділитися, але й непогано заробити на цій справі.

Варто розуміти, що марне витрачання фінансових ресурсів на «одноразові», проте, доволі вартісні матеріальні блага не завжди є доречним.

Основний текст. Перш за все, необхідно дослідити сутність поняття «економіка спільного споживання». Якщо проаналізувати дане визначення, яке можна трактувати і як «шерингова економіка» (від англ. «sharing economy»), то можна відзначити, що дана назва відображає економіку спільної участі.

Вперше це поняття було застосоване ще в 90-х роках минулого століття. Проте, стрімкий розвиток в усіх його проявах дана економічна модель набрала десь починаючи з 2008 року, який відзначився значною світовою економічною кризою.

Такий вид економічного споживання матеріальних речей потрібен тому, що перевиробництво за останні роки набирає значних обертів, що, в свою чергу, значно вплинуло на зростання світового рівня ВВП (рис. 1) [1].

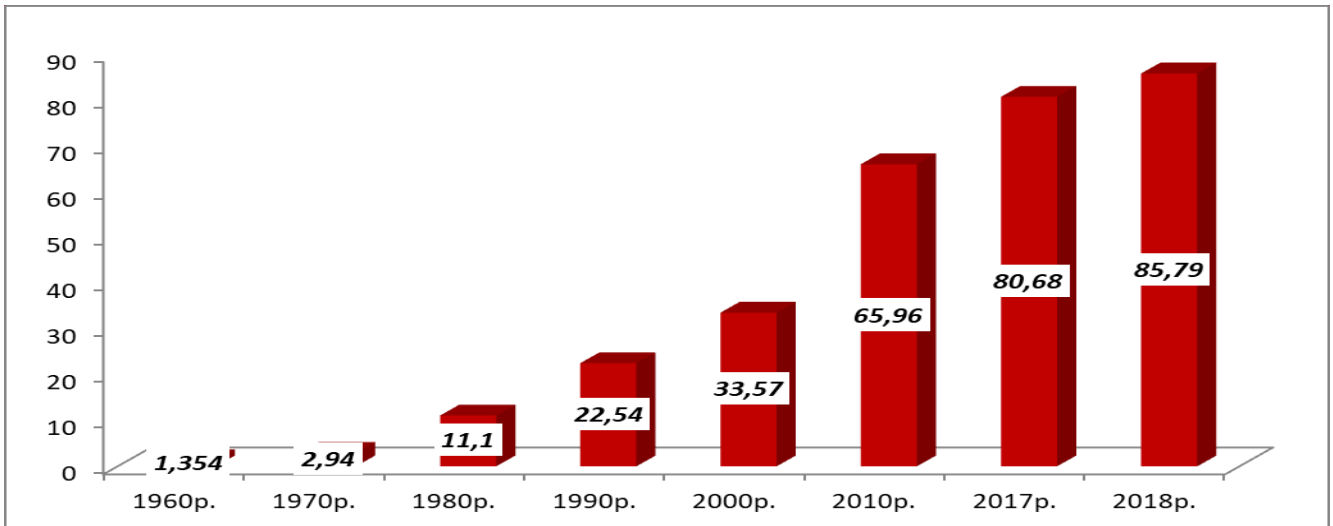

Рис. 1. Динаміка світового ВВП протягом 1960-2018 років, трлн. USD

Крім цього, і чисельність населення планети має позитивну динаміку (рис. 2) [2].

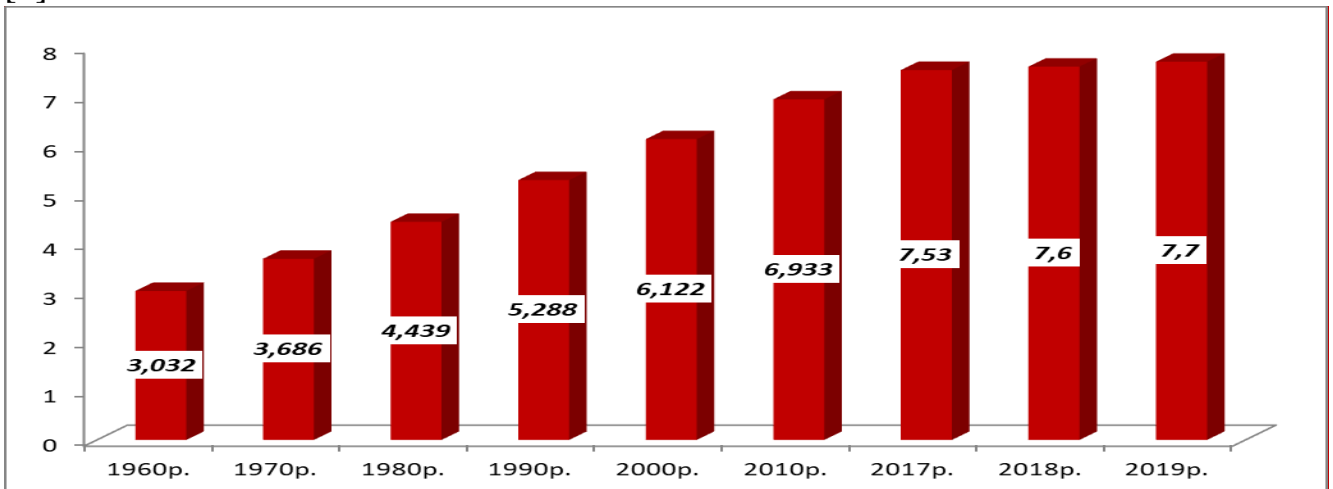

Рис. 2. Динаміка чисельності населення землі протягом 1960-2019 років, млрд. чол.

Проте, не завжди доцільним є марне витрачання власних коштів на разову річ. Завжди можна знайти альтернативу – «позичити» необхідний предмет для певної потреби та, заодно, зекономити на його повній вартості. Крім, цього той, хто позичає матиме можливість додаткового заробітку.

Такою, свого роду, альтернативою і виступає застосування моделі шерингової економіки, яка виступає надзвичайно простою та доступною в своєму застосуванні і як для фізичних, так і для юридичних осіб. Це свого роду певний соціально-орієнтований вид економічних процесів.

Прикладами економіки спільного споживання, які застосовуються відомими міжнародними компаніями є: BlaBlaCar, Airb&b, Uber [3]. Саме, ці компанії виступили в ряді перших, хто запровадив даний вид такої співпраці та заробітку.

Позитивним аспектом при застосуванні шерингової економіки виступає можливість здачі в оренду для користування певних матеріальних об'єктів, що

забезпечує отримання певного додаткового доходу як для звичайних громадян, так і для компаній в цілому.

Отже, якщо розглядати поняття шерингової економіки в загальному, то можна сказати, що головними завданнями даної моделі є, по перше, суттєва економія власних фінансових ресурсів, а значить економія власних витрат, по друге, значне отримання прибутку в майбутньому від застосування такої практики на дії.

Закордонні фахівці, зокрема, Рейчел Ботсман [4], стверджують, що виникненню шерингової економіки посприяли певні фактори сучасності, до яких варто віднести:

- наявність пірингових соціальних мереж, які є заснованими з врахуванням рівності всіх їх учасників;

- наявність, так званих, технологій в реальному часі, які мають надзвичайно потужний, а також глобальний та всеохоплюючий вплив на поведінку суспільства в цілому;

- наявність світових криз, які свідчать про недоліки існуючих економічних процесів, та які вимагають кардинально нових та швидких їхніх змін;

- наявність екологічних проблем в цілому світі, що змушує скеровувати розумові сили, а також застосовувати цілком нові ідеї для їхнього подолання, або боротьби з їх наслідками;

- поглиблення довіри між окремими людьми та в суспільстві, в цілому.

На основі, вище представлених, основних факторів щодо формування шерингової економіки, варто зазначити, що прихильники цього напрямку відзначають, що протягом даного часу відбувається новий виток економічного розвитку – спільне споживання, яке прийшло на зміну гіперспоживанню.

Спільне споживання значно відрізняється від минулої системи споживання матеріальних благ, адже, тут основним джерелом виступає скорочення витрат, на противагу марному витрачання власних фінансових ресурсів на короткий проміжок часу.

В даний момент часу даний тип споживання є досить доречним та виступає дуже потрібним, крім цього користується значним рівнем попиту тощо.

В світі бізнесу протягом останніх років відбуваються різкі зміни, що найбільш за все пов'язані із розвитком глобалізаційних процесів з врахуванням соціальних мереж, які надзвичайно сильно «об'єднують» суспільство.

Варто зауважити і те, що дана економічна система не призведе до занепаду економіки як такої. Більш того, навпаки, вона сприятиме її зростанню, просто в кардинально інший спосіб, ніж це було до цього моменту. Адже, все в світі змінюється, розвивається та взаємодоповнюється. Економіка цьому також не виключення.

Висновки та пропозиції. Отже, відповідь на головне питання: «Чи потрібна та доцільна така соціально-економічна модель як «шерингова економіка» в суспільстві в сучасних умовах?» – однозначно, – так.

Адже, перенасиченість різноманітними благами та матеріальними ресурсами є негативним фактором, що відображається в основному в недоцільному

витрачання власних фінансових ресурсів. У даний час, на основі тих матеріальних благ, які вже наявні в суспільстві можливо отримати додатковий дохід одним, та значно зекономити іншим. Іншими слова, це перенаправлення грошових потоків як в бізнесі, так і в економічних процесах, зокрема.

Використана література:

1. ВВП: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.worldometers.info/uk/>.
2. Населення світу: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.worldometers.info/uk/>.
3. Снітко. А. Все спільне: як працює sharing economy. Як економіка спільного споживання змінює сферу логістики: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nv.ua/ukr/biz/experts/shcho-take-ekonomika-spilnogo-spozhivannya-novi-biznes-modeli-50035050.html>.
4. Як шерингова економіка змінює світ: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/publications/2016/09/5/603709/>.

Ціжма О., пошукувач
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника

**ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ
В УМОВАХ СОЦІАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАЦІЯМИ**

Концептуалізація фінансування розвитку трудового потенціалу є тривалим, складним і багатограним процесом, тісно пов'язаним зі зміною соціально-економічних формацій. Просторовий розвиток економік дає змогу країнам користуватися так званими «благами змін» і зменшує ризики відставання. Директор-розпорядник МВФ Крісталіна Георгієва визнає, що сучасні зміни створюють колосальні нові можливості, а також ризики, які потрібно переборювати [1]. До основних факторів уразливості в глобальній фінансовій системі відносять такі: зростання боргів корпорацій; збільшення обсягів ризикованих і неліквідних активів у власності інституціональних інвесторів [2]. У цих умовах міжнародні фінансові інституції варто розглядати як важливу «лінію передачі» знань, фінансових ресурсів, належних заходів політики й розвитку потенціалу.

В Україні відповідно до впровадження провідних міжнародних практик та імплементації заходів, передбачених Угодою про асоціацію між Україною та ЄС та іншими міжнародними зобов'язаннями України, розроблено Стратегію розвитку фінансового сектору України до 2025 року, яка має сприяти забезпеченню подальшого реформування та розвитку фінансового сектору. Визначено такі пріоритетні напрямки розвитку фінансового сектору: зміцнення фінансової стабільності; сприяння макроекономічному розвитку та зростанню економіки; розвиток фінансових ринків; розширення фінансової інклюзії; впровадження інновацій у фінансовому секторі. У даному контексті заслуговує на увагу твердження, що інститути державні та місцевого самоврядування мають виконувати комплементарні функції, а система державного фінансового